

Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNE ODVJETNICE
TAMARE ČAPETA
od 21. ožujka 2024.¹

Predmet C-224/23 P

**Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL),
Issam Abdelmouine
protiv**

Europske komisije

„Žalba – Državna potpora – Navodna potpora u korist nogometnog kluba Paris Saint-Germain – Uredba (EU) 2015/1589 – Članak 1. točka (h) – Članak 24. stavak 2. – Pojam ‚zainteresirana strana‘ – Opseg značenja ‚interesa‘ osobe, poduzetnika ili udruženja poduzetnikâ – Nužnost uzročne veze između interesa tih strana i dodjele potpore”

I. Uvod

1. Issam Abdelmouine ponosan je navijač nogometnog kluba Barcelona i njegov je *socio* (član). On i Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (u daljnjem tekstu: PBL), francuska udruga navijača nogometnog kluba Barcelona, Europskoj su komisiji podnijeli pritužbu u kojoj su istaknuli navodnu nezakonitu državnu potporu Francuske u obliku neprovođenja određenih financijskih *fair play* pravila Uniona of European Football Associations (u daljnjem tekstu: UEFA). On je tvrdio da je to neprovođenje nogometnom klubu Paris Saint-Germain omogućilo potpisivanje ugovora s igračem Lionelom Messijem iz nogometnog kluba Barcelona.

2. Komisija je na tu pritužbu odgovorila dopisom u kojem je objasnila da se ta komunikacija ne može smatrati „formalnom pritužbom”² s obzirom na to da I. Abdelmouine nema svojstvo „zainteresirane strane” u smislu Postupovne uredbe³.

3. U presudi od 8. veljače 2023., PBL i WA/Komisija (T-538/21, neobjavljena, EU:T:2023:53) (u daljnjem tekstu: pobijana presuda), koja je donesena u postupku za poništenje tog dopisa, Opći je sud prihvatio Komisijino stajalište da se I. Abdelmouine ne može smatrati „zainteresiranom stranom” u smislu Postupovne uredbe.

4. U okviru ovog žalbenog postupka zadaća je Suda da pojasni zahtjeve na kojima počiva pojam „zainteresirane strane” za potrebe postupka povodom pritužbi u području državnih potpora.

¹ Izvorni jezik: engleski

² Pojam za koji odmah ističem da ne postoji u Postupovnoj uredbi.

³ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.) (u daljnjem tekstu: Postupovna uredba), članak 1. točka (h)

II. Okolnosti spora

A. Pritužba Komisiji i sporni dopis

5. Činjenični i pravni okvir relevantan za ovaj žalbeni postupak može se sažeti na sljedeći način.

6. Dana 8. kolovoza 2021. nogometni klub Barcelona najavio je prelazak Lionela Messija u nogometni klub Paris Saint-Germain.

7. Istoga dana I. Abdelmouine podnio je Komisiji pritužbu o postojanju navodno nezakonite potpore Liguea de Football Professionnel (Francuska profesionalna nogometna liga) i njegova nadzornog upravnog tijela nogometnom klubu Paris Saint-Germain tako što je Fédération Française de Football (Francuski nogometni savez) privremeno suspendirao provedbu UEFA-ina Pravilnika o licenciranju klubova i financijskom *fair playu*⁴.

8. I. Abdelmouine smatra da je zbog odluke o neprovođenju došlo do iskrivljavanja pravila koja su primjenjivala profesionalna nogometna tijela u Španjolskoj i Francuskoj, što je utjecalo na natjecanje i omogućilo nogometnom klubu Paris Saint-Germain da potpiše ugovor s Lionelom Messijem.

9. Dopisom od 1. rujna 2021. Komisija je odgovorila na pritužbu I. Abdelmouinea (u daljnjem tekstu: sporna odluka)⁵.

10. Relevantni dio sporne odluke glasi kako slijedi:

„U skladu s člankom 24. stavkom 2. [Postupovne uredbe], formalne pritužbe mogu podnijeti samo zainteresirane strane. Zainteresirane strane su svaka država članica i svaka osoba, poduzetnik ili udruženje poduzetnika na čije bi interese mogla utjecati dodjela neke potpore, a posebno korisnik potpore, konkurentski poduzetnici i trgovinske udruge [...]

Vi ste podnijeli pritužbu u svojstvu člana (*socio*) [nogometnog kluba Barcelona]. Član nije ni konkurent nogometnog kluba Paris Saint-Germain ni trgovinska udruga. Iako definicija „zainteresirane strane” nije ograničena isključivo na konkurente korisnika potpore, puki opći ili neizravni interesi osobe u odnosu na mjeru ne čine tu osobu zainteresiranom stranom, s obzirom na to da takvi elementi ne otkrivaju nikakav stvaran utjecaj na njezinu situaciju. Na primjer, svojstvo dioničara društva koje je u natjecanju s korisnikom potpore tom dioničaru ne daje poseban interes koji se razlikuje od interesa društva o kojem je riječ. Dioničar može braniti svoje interese u odnosu na tu mjeru jedino ostvarivanjem svojih prava u svojstvu člana tog poduzetnika, koji i sam može imati pravo podnošenja pritužbe. Svojstvo zainteresirane strane ne proširuje se na sve osobe na koje može utjecati smanjenje poduzetnikove godišnje neto dobiti ili njezin gubitak. Situacija članova (*socios*) [nogometnog kluba Barcelona], koji je ustrojen kao neprofitna udruga, u tom je smislu slična onoj dioničara društva jer oni mogu isticati samo neizravan interes u odnosu na mjeru o kojoj je riječ, preko [nogometnog kluba Barcelona].

Stoga, budući da nemate svojstvo zainteresirane strane, Vaš se podnesak ne može smatrati formalnom pritužbom u smislu članka 24. stavka 2. [Postupovne uredbe].”

⁴ UEFA-in Pravilnik o licenciranju klubova i financijskom *fair playu* dostupan je na: <https://documents.uefa.com/v/u/MFxeqLNkElkYyh5Safuhg>.

⁵ Taj je dokument upisan kao COMP. C.4/AH/mdr 2021(092342).

B. Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

11. Tužbom od 2. rujna 2021. PBL i I. Abdelmouine (u daljnjem tekstu zajedno nazvani: žalitelji) pokrenuli su postupak na temelju članka 263. UFEU-a pred Općim sudom.

12. Tom su tužbom te stranke zahtijevale poništenje sporne odluke i nalaganje Komisiji da, među ostalim, pokrene istragu protiv Francuske zbog nezakonite državne potpore nogometnom klubu Paris Saint-Germain u kontekstu njegovih nacionalnih i europskih natjecanja⁶.

13. U okviru jedinog tužbenog razloga istaknutog u prvostupanjskom postupku navedena je povreda članka 1. točke (h) Postupovne uredbe. U okviru tog razloga žalitelji su također tvrdili da je Komisija pogrešno izjednačila svojstva dioničara i *socija* i zbog toga pogrešno protumačila pojam „zainteresirane strane”⁷.

14. U pobijanoj presudi Opći je sud, kao prvo, tužbu za poništenje proglasio nedopuštenom u dijelu u kojem ju je podnio PBL, s obzirom na to da nije bilo dokaza da je ta stranka podnijela i pritužbu⁸.

15. Kao drugo, Opći je sud ispitao četiri vrste interesa koje je istaknuo I. Abdelmouine, to jest i. izravan imovinski interes u odnosu na financijsku situaciju nogometnog kluba Barcelona; ii. interes koji se temelji na vrijednostima nogometa i obrane sporta; iii. posljedice narušenog tržišnog natjecanja na način ustroja nogometnog kluba Barcelona i iv. interes za očuvanje prava *sociosa* u slučaju promjene statusa ili ustrojstva nogometnog kluba Barcelona.

16. Opći je sud zaključio da nijedan od interesa na koje se oslonio I. Abdelmouine u potporu svojem svojstvu „zainteresirane strane”, u smislu članka 1. točke (h) Postupovne uredbe, ne može dovesti do poništenja sporne odluke⁹.

17. Kao treće, Opći je sud proglasio bespredmetnim argument I. Abdelmouinea prema kojem se njegovo svojstvo *socija* ne može izjednačiti sa svojstvom dioničara društva. Objasnio je da je Komisijina analogija u spornoj odluci samo potpora izjavi Komisije da I. Abdelmouine nije bio „zainteresirana strana”¹⁰.

18. S obzirom na prethodno navedene zaključke, Opći je sud odbio tužbu za poništenje i naložio žaliteljima snošenje troškova.

III. Postupak pred Sudom

19. Žalbom podnesenom 11. travnja 2023. žalitelji od Suda zahtijevaju da ukine pobijanu presudu u cijelosti i da prihvati konačni tužbeni zahtjev.

20. U svojem odgovoru podnesenom 14. srpnja 2023. Komisija od Suda zahtijeva da odbije žalbu i naloži žaliteljima snošenje troškova postupka.

⁶ Točka 7. pobijane presude

⁷ Točka 19. pobijane presude

⁸ Točke 17. i 18. pobijane presude

⁹ Točke 28. do 47. pobijane presude

¹⁰ Točke 51. do 53. pobijane presude

IV. Analiza

21. Spornom odlukom Komisija je obavijestila I. Abdelmouinea da se njegova pritužba ne može smatrati „formalnom” pritužbom u smislu članka 24. stavka 2. Postupovne uredbe. Prema Komisijinu mišljenju, to je zato što I. Abdelmouine nema svojstvo „zainteresirane strane”, kako proizlazi iz članka 1. točke (h) te uredbe. Međutim, u spornoj je odluci također pojašnjeno da će podaci koje je dostavio I. Abdelmouine biti upisani kao „opći tržišni podaci”¹¹.

22. Komisija nije pojasnila koje će posljedice proizaći iz toga da se s njegovom komunikacijom ne postupi kao s „formalnom” pritužbom, već kao s „općim tržišnim podacima”. Isto tako, sporna odluka ne sadržava nikakvu izjavu o tome smatra li Komisija da postoji (nezakonita) državna potpora ili namjerava li pokrenuti službeni istražni postupak.

23. Stoga svojom tužbom za poništenje žalitelji u biti osporavaju Komisijino uskraćivanje toga da se I. Abdelmouine smatra „zainteresiranom stranom”.

24. Čini mi se da iz tog osporavanja proizlaze dva pitanja. Prvo, koje su posljedice tog uskraćivanja za I. Abdelmouinea? Drugo, je li I. Abdelmouineu pogrešno uskraćeno svojstvo „zainteresirane strane”?

25. Pozabavit ću se tim pitanjima redom. U tu svrhu prvo ću ukratko pojasniti postupovna prava dodijeljena „zainteresiranim stranama” i ona dodijeljena osobama koje nemaju to svojstvo (A). Zatim ću ispitati uvjete za priznanje svojstva „zainteresirane strane”, kao što proizlazi iz članka 1. točke (h) Postupovne uredbe (B). Naposljetku ću razmotriti je li Opći sud pogriješio time što je I. Abdelmouineu uskratilo svojstvo „zainteresirane strane” (C).

A. Postupovna prava „zainteresiranih strana” i drugih osoba

26. Komisijina obveza istrage potpore koja bi mogla ugroziti stvarno i nenarušeno tržišno natjecanje među poduzetnicima (i državama članicama) na unutarnjem tržištu proizlazi izravno iz Ugovorâ.

27. Stoga, kada god Komisija primi podatke o mogućoj povredi članka 107. UFEU-a, ona ih mora, na temelju članka 108. stavka 3. UFEU-a, ispitati i odlučiti treba li dalje djelovati po njima, uključujući pokretanje postupka navedenog u članku 108. stavku 2. UFEU-a¹².

28. Ta obveza postoji neovisno o tome je li Komisiji određene podatke dostavila žrtva narušenog tržišnog natjecanja ili osoba za koju se može smatrati da u pogledu dodjele navodno nezakonite potpore ima samo „običan” ili „opći” interes.

¹¹ Taj pojam nije definiran u Postupovnoj uredbi. Međutim, na njega se upućuje u uvodnoj izjavi 32. te uredbe kako bi se objasnile posljedice koje proizlaze iz podneska koji ne ispunjava uvjete navedene u obrascu za pritužbu: to jest da navedeni podaci „ne bi nužno trebali dovesti do *ex officio* istragâ”.

¹² Vidjeti u tom smislu presudu od 2. travnja 1998., Komisija/Sytraval i Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, t. 62.) (u daljnjem tekstu: Komisija/Sytraval i Brink’s France) (u kojoj je pojašnjeno da, iako Komisija nije ni na koji način obvezna uključiti se u komunikaciju s podnositeljem pritužbe, „ovo utvrđenje ne podrazumijeva da Komisija, ovisno o slučaju, nije obvezna proširiti istragu pritužbe izvan granica pukog ispitivanja činjeničnih i pravnih elemenata s kojima ju je upoznao podnositelj pritužbe. Naime, Komisija je dužna, u interesu dobrog upravljanja temeljnim pravilima Ugovora koja se odnose na državne potpore, s dužnom pažnjom i nepristrano ispitati pritužbu, zbog čega će možda biti potrebno da ispita elemente koje podnositelj pritužbe nije izričito istaknuo”). U tom smislu vidjeti i mišljenje nezavisnog odvjetnika Y. Bota u predmetu Austrija/Scheucher – Fleisch i dr. (C-47/10 P, EU:C:2011:373, t. 120.).

29. Usto, članak 108. UFEU-a Komisiji dodjeljuje isključivu nadležnost za nadzor nad pravilnom provedbom pravila o državnim potporama i navodi da ona izvršava tu ulogu „u suradnji s državama članicama”.

30. To je Sud navelo na zaključak da postupak za preispitivanje državne potpore načelno uključuje samo Komisiju i države članice: istraga dodjele potpore pokreće se protiv i obraća se državi, a ne pokreće se protiv korisnika te potpore ili drugih strana na koje je ona utjecala¹³.

31. Stoga su u načelu treće strane isključene iz postupka u vezi s državnim potporama, osobito iz njegove prethodne faze, prije nego što se donese odluka o tome je li potrebno pokrenuti istragu na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a.

32. To isključenje podrazumijeva to da se ne može smatrati da korisnik mjere potpore ili bilo koji drugi subjekt na kojeg ona utječe imaju ikakvu posebnu ulogu u prethodnoj fazi postupka za preispitivanje potpore na temelju članka 108. stavka 3. UFEU-a.¹⁴

33. Smatralo se da treće strane imaju određena postupovna prava samo na razini službenog istražnog postupka pokrenutog na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a. Budući da je cilj ove faze postupka „omogućiti Komisiji da bude u potpunosti obaviještena o svim činjenicama”, ta institucija mora svakoj „zainteresiranoj” osobi pružiti mogućnost da podnese svoja očitovanja o tome¹⁵.

34. Međutim, unatoč Komisijinoj obvezi, koja se temelji na Ugovorima, da istraži svaki možebitni slučaj nezakonite potpore, u prethodnoj fazi nisu postojala postupovna prava zainteresiranih strana.

35. Tek 1998., nakon presude u predmetu Komisija/Sytraval i Brink’s France, trećim su stranama prvi put dodijeljena određena postupovna prava izvan okvira službenog istražnog postupka¹⁶.

36. Ta je presuda također bila poticaj za to da se, tijekom zakonodavnog postupka u kojem je donesena Uredba 659/1999¹⁷ (prethodnica Postupovne uredbe)¹⁸, tim stranama službeno dodijeli posebno pravo podnošenja pritužbe Komisiji „[kako bi je obavijestile] o svakom navodnom slučaju nezakonite potpore”¹⁹.

¹³ Vidjeti u tom smislu presude Komisija/Sytraval i Brink’s France, t. 59. i od 24. rujna 2002., Falck i Acciaierie di Bolzano/Komisija (C-74/00 P i C-75/00 P, EU:C:2002:524, t. 81. i 83.).

¹⁴ Vidjeti, na primjer, presude od 24. rujna 2002., Falck i Acciaierie di Bolzano/Komisija (C-74/00 P i C-75/00 P, EU:C:2002:524, t. 83.) i od 6. listopada 2005., Scott/Komisija (C-276/03 P, EU:C:2005:590, t. 33.). To jest, unatoč činjenici da, kao što je to objasnio nezavisni odvjetnik C. Lenz u svojem mišljenju u predmetu Komisija/Sytraval i Brink’s France (C-367/95 P, EU:C:1997:249, t. 86), „Ugovor ne zabranjuje Komisiji da sasluša stajalište zainteresirane strane u fazi postupka prethodnog ispitivanja o kojem je riječ u članku 93. stavku 3.”

¹⁵ Vidjeti presudu od 15. lipnja 1993., Matra/Komisija (C-225/91, EU:C:1993:239, t. 16.). U tom smislu vidjeti također presudu od 20. ožujka 1984., Njemačka/Komisija (84/82, EU:C:1984:117, t. 11. i 13.).

¹⁶ Vidjeti presudu Komisija/Sytraval i Brink’s France, t. 45. do 48.

¹⁷ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999., L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16., u daljnjem tekstu: Uredba br. 659/1999)

¹⁸ Kao što je razvidno iz pripremnih dokumenata za Uredbu br. 659/1999, Komisija isprva nije predložila to pravo (vidjeti Prijedlog uredbe Vijeća (EZ) o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 93. Ugovora o EZ-u (COM/98/0073 *final*) (SL 1998., C 116, str. 13)). Zapravo je Europski gospodarski i socijalni odbor predložio, upućivanjem na presudu u predmetu Komisija/Sytraval i Brink’s France, da bi bilo poželjno da se određenim stranama dodijeli pravo podnošenja pritužbe. Vidjeti mišljenje Gospodarskog i socijalnog odbora o Prijedlogu uredbe Vijeća (EZ) o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1998., C 284, str. 10.), točka 4.3.1.

¹⁹ Vidjeti članak 20. stavak 2. i uvodnu izjavu 33. Uredbe 659/1999, koji su ovlastili „zainteresiran[u] stran[u] da može obavijestiti Komisiju o svakom navodnom slučaju nezakonite potpore te o svakom navodnom slučaju zloporabe potpore”.

37. Pravo podnošenja pritužbe popraćeno je određenim postupovnim pravima zajamčenima Postupovnom uredbom u prethodnoj fazi postupka.

38. Na primjer, članak 24. stavak 2. Postupovne uredbe zahtijeva da prilikom podnošenja pritužbe Komisija komunicira s podnositeljem pritužbe. Taj zahtjev podrazumijeva da, ako Komisija na temelju podataka iz pritužbe smatra da postoji *prima facie* nedovoljna osnova za pokretanje službenog istražnog postupka, ona je dužna obavijestiti zainteresiranu stranu o toj odluci. Nakon što je priopćila to stajalište, Komisija zatim mora zainteresiranoj strani dati vremena da odgovori i možebitno podnese dodatne podatke. Naposljetku, Komisija je dužna „zainteresiranoj strani” poslati primjerak odluke o slučaju na koji se odnosi pritužba.

39. Ta su prava zatim ojačana u sudskoj praksi.

40. Stoga, osobito kada Komisija odluči ne pokrenuti službeni istražni postupak na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a jer smatra da mjera zbog koje je podnesena pritužba nije potpora nespojiva s unutarnjim tržištem ili jer se potpora smatra opravdanom, podnositelju pritužbe priznata je aktivna procesna legitimacija za osporavanje odluke koja iz toga proizlazi na temelju četvrtog stavka članka 263. UFEU-a. Sud je smatrao da je mogućnost pokretanja postupka opravdana postupovnim pravima kojima bi treća strana raspolagala da je bio pokrenut službeni postupak²⁰.

41. Stoga Postupovna uredba otvara postupovni put za treće strane da barem u određenoj mjeri budu u kontaktu s Komisijom prije početka službenog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a²¹.

42. Međutim, Postupovna uredba ne daje postupovna prava bilo kojoj trećoj strani koja Komisiji dostavi podatke o navodnoj državnoj potpori. Za razliku od toga, ona inherentno razlikuje „zainteresirane strane” i (kako ću ih ja zvati) „druge podnositelje podataka”.

43. U skladu s prvim podstavkom članka 12. stavka 1. Postupovne uredbe, Komisija na vlastitu inicijativu *može* ispitati podatke o navodno nezakonitoj potpori *iz bilo kojeg izvora*. Suprotno tomu, u drugom podstavku te odredbe navedeno je da Komisija bez odgađanja *ispituje* svaku pritužbu koju je podnijela „zainteresirana strana” ako je ta pritužba podnesena u skladu s člankom 24. stavkom 2. Postupovne uredbe²².

44. Na temelju članka 24. stavka 2. Postupovne uredbe pravo podnošenja pritužbe imaju samo „zainteresirane strane”.

²⁰ Vidjeti osobito presude od 17. srpnja 2008, Athinaiki Techniki/Komisija (C-521/06 P, EU:C:2008:422, t. 36. i navedenu sudsku praksu) i od 31. siječnja 2023., Komisija/Braesch i dr. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, t. 53. i navedenu sudsku praksu).

²¹ Ipak, postupovni status trećih strana u postupku u vezi s državnim potporama još uvijek se razlikuje od liberalnijeg statusa koji je tim stranama dodijeljen u područjima protumonopola i trgovine; vidjeti, radi usporedbe, članak 5. Uredbe Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članka 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2004., L 123, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.), i članak 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.). U istom smislu, kad je riječ o razlici u odnosu na protumonopolske istrage, vidjeti Niejahr, M. i Scharf, T., „Some Thoughts on the Jurisprudence of European Courts concerning the Admissibility of Actions against State Aid Decisions”, *EC State Aid Law – Le droit des aides d’État dans la CE: Liber amicorum Francisco Santaolalla Gadea*, Kluwer, 2008., str. 353. i 354.

²² Zanimljivo, odgovarajuća odredba Uredbe 659/1999, članak 10. stavak 1. nije sadržavao takvo razlikovanje. U njemu je bilo određeno da „u slučaju kada Komisija raspolaze podacima koji se, bez obzira na njihov izvor, odnose na navodnu nezakonitu potporu, ona ih je bez odlaganja *dužna* ispitati”. Moje isticanje

45. Konkretnije, taj članak određuje da „svaka zainteresirana strana može podnijeti pritužbu kojom obavještava Komisiju o svakom navodnom slučaju nezakonite potpore ili o svakom navodnom slučaju zlouporabe potpore. U tom smislu, zainteresirana strana propisno ispunjava obrazac koji je naveden u provedbenoj odredbi [...] i navodi sve obvezne podatke koji se u njemu zahtijevaju”.²³

46. U skladu s tim članak 24. stavak 2. Postupovne uredbe utvrđuje dva praktična zahtjeva za podnošenje pritužbe Komisiji: i. nužnost kvalifikacije kao „zainteresirana strana” i ii. nužnost ispunjavanja standardnog obrasca i navođenje određenih podataka kako bi se dokazalo *prima facie* postojanje nezakonite potpore ili zlouporabe potpore²⁴.

47. Stoga pojam „zainteresirana strana” toj vrsti podnositelja podataka daje određena postupovna prava koja „drugi podnositelji podataka” nemaju.

48. Rezultat je sljedeći: time što je I. Abdelmouineu uskratila svojstvo „zainteresirane strane” u smislu Postupovne uredbe, Komisija je tu stranku lišila i postupovnih prava zajamčenih tom uredbom, iako je to ne oslobađa njezine obveze istraživanja podataka podnesenih u vezi s navodnom državnom potporom.

B. Što je „zainteresirana strana”?

49. Pojam „zainteresirana strana” definiran je u članku 1. točki (h) Postupovne uredbe.

50. Ta odredba, koja je zadržala tekst Uredbe br. 659/1999, kodificira sudsku praksu Suda o pojmu „odnosne stranke”, u smislu članka 108. stavka 2. UFEU-a²⁵.

51. U njoj je navedeno da „zainteresirana strana” znači „svaka država članica i svaka osoba, poduzetnik ili udruženje poduzetnika na čije bi interese mogla utjecati dodjela neke potpore, a posebno korisnik potpore, konkurentski poduzetnici i trgovinske udruge”.

52. Sud je priznao da, iako ta definicija u svakom slučaju obuhvaća konkurentске poduzetnike korisnika potpore²⁶, njezin je tekst takav da bi mogao obuhvatiti „neodređen skup adresata”²⁷.

53. Kvalificirajući kriterij koji omeđuje taj teoretski otvoren popis osoba jest pitanje bi li na „interese [te osobe] mogla utjecati dodjela neke potpore”²⁸.

54. Budući da je u ovom predmetu riječ o strani koja nije poduzetnik koji je u tržišnom natjecanju s poduzetnikom kojem je navodno dodijeljena potpora, za odgovor na pitanje ima li I. Abdelmouine svojstvo „zainteresirane strane” relevantno je značenje pojmova „interese” i moći „utjecati” iz članka 1. točke (h) Postupovne uredbe.

²³ Članak 24. stavak 2. Postupovne uredbe

²⁴ Pri čemu je potonji element dodatno proširen u drugom podstavku članka 24. stavka 2. Postupovne uredbe.

²⁵ Vidjeti presudu od 31. siječnja 2023., Komisija/Braesch i dr. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, t. 58. i navedenu sudsku praksu) (u kojoj je pojašnjeno da je „definiciju [pojma] ‚zainteresirana strana’, kako proizlazi iz sudske prakse Suda, zakonodavac Unije kodificirao u članku 1. točki (h) Postupovne uredbe.

²⁶ Vidjeti u tom smislu presude od 14. studenoga 1984., Intermills/Komisija (323/82, EU:C:1984:345, t. 16.) i od 24. svibnja 2011., Komisija/Kronoply i Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, t. 63).

²⁷ Vidjeti presudu od 31. siječnja 2023., Komisija/Braesch i dr. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, t. 59. i navedenu sudsku praksu). Vidjeti također u tom smislu presudu od 14. studenoga 1984., Intermills/Komisija (323/82, EU:C:1984:345, t. 16.).

²⁸ Članak 1. točka (h) Postupovne uredbe. Moje isticanje

1. Pitanje interesa

55. Na temelju kojih interesa fizička ili pravna osoba može postati „zainteresirana strana”? U Postupovnoj uredbi nema navoda o tome.

56. U skladu s jednim pravcem sudske prakse, Opći je sud zauzeo stajalište da osoba koja ima „sasvim opći ili neizravan interes” u odnosu na određenu mjeru potpore *ne može* imati svojstvo „zainteresirane strane”²⁹. Taj pravac sudske prakse ne objašnjava što znače „sasvim opći” interesi. Međutim, čini se da je nadahnut sudskom praksom o izravnom i osobnom utjecaju u skladu s četvrtim stavkom članka 263. UFEU-a³⁰. Smatram da je to pogrešno.

57. Pojam „interes”, u dijelu u kojem je povezan sa svojstvom „zainteresirane strane” u postupku u vezi s državnim potporama, odvojen je od sposobnosti strane da osporava odluku Komisije, koju stječe na temelju službenog istražnog postupka iz članka 108. stavka 2. UFEU-a. Kako bi imala aktivnu procesnu legitimaciju za osporavanje takve odluke, „zainteresirana strana” mora dokazati izravni i osobni utjecaj – takva legitimacija ne proizlazi izravno iz postupanja s njome kao sa „zainteresiranom stranom” na temelju Postupovne uredbe³¹.

58. Izravni i osobni utjecaj presumira se samo ako zainteresirana strana nastoji osporiti odluku o nepokretanju službenog postupka (vidjeti točku 40. ovog mišljenja).

59. Međutim, u drugom pravcu sudske prakse Opći sud ne uvjetuje svojstvo „zainteresirane strane” postojanjem *osobne*, u opreci s *općom* prirodom pojedinog interesa³².

60. Smatram da je taj pristup usklađeniji sa svrhom svojstva „zainteresirane strane” u postupku u vezi s državnim potporama.

61. Postupak povodom pritužbe je, kao što sama Postupovna uredba određuje, „osnovni izvor podataka za otkrivanje povreda pravila Unije o državnim potporama”³³.

62. U tom smislu, ne bi trebalo biti bitno kakva je vrsta subjektivnog interesa navela podnositelja pritužbe da se obrati Komisiji navodeći postojanje nezakonite potpore³⁴.

²⁹ Vidjeti točku 33. pobijane presude, presude od 19. prosinca 2019., BPC Lux 2 i dr./Komisija (T-812/14 RENV, neobjavljenu, EU:T:2019:885, t. 60.) i od 7. lipnja 2023., UNSA Énergie/Komisija (T-322/22, neobjavljenu, EU:T:2023:307, t. 20.) te rješenje od 25. lipnja 2003., Pérez Escobar/Komisija (T-41/01, EU:T:2003:175, t. 36.).

³⁰ Taj pravac sudske prakse se u skladu s tim temelji na tumačenju potpuno različitog (pravnog) standarda. Vidjeti, osobito u tom smislu, presudu od 19. prosinca 2019., BPC Lux 2 i dr./Komisija (T-812/14 RENV, neobjavljenu, EU:T:2019:885, t. 60.) (koja se oslanja na rješenje od 25. lipnja 2003., Pérez Escobar/Komisija (T-41/01, EU:T:2003:175, t. 36.), koje se pak oslanja na presudu od 16. rujna 1998., Waterleiding Maatschappij/Komisija (T-188/95, EU:T:1998:217, t. 37.), u kojoj je pojašnjeno da „na žalitelja ne može osobno utjecati normativna priroda sporne odluke, kojom je samo odobrena primjena poreznih odredaba opće primjene [s obzirom na to da se] takva odluka primjenjuje na objektivno određene situacije i podrazumijeva pravne učinke za kategoriju osoba koje su obuhvaćene općenito i apstraktno”.

³¹ Vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Komisija/Braesch i dr. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, t. 54. i navedenu sudsku praksu).

³² Vidjeti presudu od 15. rujna 2021., Capa i dr./Komisija (T-777/19, EU:T:2021:588, t. 89.) (u kojoj je pojašnjeno da se „ne može načelno isključiti da potpora konkretno utječe na interese trećih osoba zbog utjecaja koje postrojenje koje prima potporu proizvodi na svoj okoliš, a osobito na druge djelatnosti koje se obavljaju u blizini”); potvrđena u žalbenom postupku rješenjem od 14. prosinca 2023., Capa i dr./Komisija (C-742/21 P, neobjavljeno, EU:C:2023:1000, t. 83.).

³³ Uvodna izjava 32. Postupovne uredbe

³⁴ Vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Komisija/Braesch i dr. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, t. 60.), u kojoj je Sud pojasnio da je ono što je potrebno to da „[poduzetnik] istakne da bi dodjela potpore mogla [negativno] utjecati na njegove interese”, a da pritom ipak Komisiji ili Općem sudu ne naloži nikakvu procjenu povezanosti tog interesa sa stranom koja je podnijela pritužbu.

63. Podaci koje Komisija primi od zainteresiranih strana omogućuju joj da možebitno otkrije i istraži ima li mjera potpore štetne učinke za unutarnje tržište. Stoga, čak i onda kada interesi podnositelja pritužbe nisu usklađeni s interesima, na primjer, korisnika potpore ili čak i onda kada oni uopće nisu gospodarski interesi, ono što je važno jest javni interes – koji je zajednički svim subjektima prava Unije, a nadgleda ga Komisija – da se zabrani *bilo koja* potpora koja nije u skladu s uvjetima tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu.

64. Taj otvoreni pristup utvrđivanju dosega toga koji su „interesi” obuhvaćeni Postupovnom uredbom najbolje se odražava u presudi Suda u predmetu *Ja zum Nürburgring/Komisija*³⁵.

65. U njoj je Sud objasnio da je interes „udrug[e] koja brani interese cjelokupnog njemačkog automobilskeg sporta u odnosu na stazu Nürburgring, [...] [čiji je] glavni cilj osigurati iskorištavanje te staze u gospodarskim uvjetima usklađenima s općim interesom, osiguravajući pristup stazi i sportašima amaterima”³⁶ dostatan da zadovolji kriterij „interesa”.

66. Stoga ne postoji razlog na temelju kojeg bi se smatralo da se interes zadržavanja određene organizacijske i funkcionalne strukture kad je riječ o sportskim organizacijama, ili čak širi interes osiguranja pravičnosti u određenom sportu, ne bi mogao uzeti u obzir kao interes koji je dostatan da bi se strana kvalificirala kao „zainteresirana strana” u smislu Postupovne uredbe.

67. Iz toga slijedi da je pitanje na koje se interese može utjecati vrlo jednostavno: *bilo koji* interesi mogu biti zaštićeni podnošenjem pritužbe protiv dodjele potpore koja može utjecati na uvjete tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu.

68. Ipak, budući da svojstvo „zainteresirane strane” strani daje određena prava i uzimajući u obzir da namjera Postupovne uredbe nije bila dodijeliti takva prava svima, nego ih je nastojala ograničiti na određenu kategoriju osoba, krug osoba koje se mogu osloniti na to svojstvo mora nužno biti ograničen.

69. Kao što ću objasniti, pravi „filtrirni” element nije vrsta uključenog interesa, nego zahtjev da postoji utjecaj na taj interes. Drugim riječima, pitanje je može li se uspostaviti uzročna veza između učinaka na interes(e) fizičke ili pravne osobe i mjere potpore o kojoj je riječ.

2. Pitanje utjecaja

70. Članak 1. točka (h) Postupovne uredbe uvjetuje svojstvo „zainteresirane strane” mogućnošću da na interese te strane utječe *upravo* dodjela potpore.

71. Tradicionalno je sudska praksa shvaćala taj zahtjev kao potrebu vjerojatnosti da mjera potpore o kojoj je riječ ima „stvaran” ili „poseban” učinak na situaciju fizičke ili pravne osobe o kojoj je riječ ili na situaciju osoba koje ona zastupa³⁷.

³⁵ Presuda od 2. rujna 2021., *Ja zum Nürburgring/Komisija* (C-647/19 P, EU:C:2021:666) u daljnjem tekstu: presuda u predmetu *Ja zum Nürburgring/Komisija*. Međutim, vidjeti također presudu od 9. srpnja 2009., 3F/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, t. 65. i 104.) (u kojoj je bila riječ o interesima općeg sindikata radnika u Danskoj i njegovim članovima što se tiče poreznih mjera povezanih sa zapošljavanjem pomoraca iz država koje nisu države članice Europske unije).

³⁶ Presuda *Ja zum Nürburgring/Komisija*, t. 66.

³⁷ Vidjeti osobito presude od 9. srpnja 2009., 3F/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, t. 33.); od 24. svibnja 2011., *Komisija/Kronoply i Kronotex* (C-83/09 P, EU:C:2011:341, t. 65.); i od 27. listopada 2011., *Austrija/Scheucher-Fleisch i dr.* (C-47/10 P, EU:C:2011:698, t. 132.).

72. Za mene su ti izrazi puki sinonimi za zahtjev uzročne veze između mjere potpore o kojoj je riječ i istaknutih učinaka.

73. Izričaj članka 1. točke (h) Postupovne uredbe implicira da osoba koja želi da joj se prizna svojstvo „zainteresirane strane” mora dokazati da negativan utjecaj na uključene interese *proizlazi u pozitivnom smislu* iz konkretne mjere koja prema njezinu mišljenju sporna³⁸.

74. Osim toga, budući da je u tekstu te odredbe upotrijebljen modalni glagol „bi [...] mogla”, svojstvo „zainteresirane strane” ne ovisi o tome postoji li stvaran utjecaj na interese osobe, nego se proteže i na *potencijalni* učinak koji može proizaći iz mjere potpore o kojoj je riječ³⁹.

75. Međutim, u praksi može biti teško s ikakvim stupnjem sigurnosti dokazati takvu vrstu potencijalnog pripisivanja. Može se ispostaviti da brojne mjere (od kojih su neke regulatorne) ili učinci (koji potječu od uzlaznih/silaznih mjera ili akata) stvaraju negativne posljedice za subjekt o kojem je riječ.

76. U tim okolnostima predlažem da se prethodno navedeno pozitivno pripisivanje dopuni ocjenom *negativnog pripisivanja*.

77. To znači da Komisija mora ocijeniti je li mjera u odnosu na koju je podnesena pritužba i dalje izvor navodnih negativnih učinaka, čak i kada se uklone svi učinci koji u stvarnosti proizlaze iz drugih mogućih izvora⁴⁰.

78. Smatram da sudska praksa (implicitno) već priznaje tu vrstu pristupa⁴¹.

79. Na primjer, u presudi u predmetu Solar Ileias Bompaina/Komisija, Sud je zaključio da proizvođač električne energije iz obnovljivih izvora energije, za kojeg je utvrđeno da su na njega mogle negativno utjecati mjere namijenjene smanjenju cijena otkupa za takve proizvođače⁴², nije mogao dostatno povezati te učinke s navodnom potporom opskrbljivačima električnom energijom, na koje to sniženje nije utjecalo i koji su stoga navodno imali koristi od povoljnijeg konkurentskog položaja⁴³.

³⁸ Vidjeti u tom smislu presudu od 31. siječnja 2023., Komisija/Braesch i dr. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, t. 60. i 80. i navedenu sudsku praksu). Kao što to osobito potvrđuje prvonavedena od tih točaka, kriterij pozitivnog pripisivanja je ono što je sudska praksa nastojala implicirati o „posebnim” ili „stvarnim” učincima potpore (vidjeti točku 71. ovog mišljenja).

³⁹ Vidjeti u tom smislu presudu od 7. travnja 2022., Solar Ileias Bompaina/Komisija (C-429/20 P, EU:C:2022:282, t. 35.) (u kojoj se pojašnjava da „iako negativan utjecaj na interese tog poduzetnika može biti samo potencijalan, opasnost od konkretnog utjecaja na te interese mora se moći dokazati u dovoljnoj mjeri”). Vidjeti također rješenje od 10. svibnja 2023. MKB Multifunds/Komisija (C-665/21 P, neobjavljeno, EU:C:2023:408, t. 48.) i rješenje od 14. prosinca 2023., Capa i dr./Komisija (C-742/21 P, neobjavljeno, EU:C:2023:1000, t. 73.).

⁴⁰ Suvišno je i reći da to razmatranje ne dovodi u pitanje Komisijinu sveobuhvatnu obvezu pomnog ispitivanja podataka koje joj je dostavila „zainteresirana strana” koja podnosi pritužbu (vidjeti analogijom i u tom smislu presudu od 22. rujna 2020., Austrija/Komisija (C-594/18 P, EU:C:2020:742, t. 85. i navedenu sudsku praksu) kako bi spriječila strategije države članice koje mogu biti oblikovane na način da umjetno prekinu uzročnu vezu između mjere potpore o kojoj je riječ i njezinih učinaka na određene „zainteresirane strane” (vidjeti analogijom presude od 27. listopada 2016., D’Oultremont i dr. (C-290/15, EU:C:2016:816, t. 48) i od 25. lipnja 2020., A i dr. (Wind turbines at Aalter i Nevele) (C-24/19, EU:C:2020:503, t. 70. i navedenu sudsku praksu) (u kojoj je objašnjeno da načelo djelotvornosti zahtijeva da radnje država članica procjenjuju zbog mogućih strategija oblikovanih na način da fragmentiraju mjere u brojne dijelove i izbjegnu obveze propisane pravom Unije).

⁴¹ Vidjeti, u tom smislu, presudu od 31. siječnja 2023., Komisija/Braesch i dr. (C-284/21 P, EU:C:2023:58, t. 81.) (u kojoj su mjere „koje su doduše činjenično povezane, ali pravno odvojene” proglašene irelevantnima za ocjenu svojstva „zainteresirane strane”) i rješenje od 14. prosinca 2023., Capa i dr./Komisija (C-742/21 P, neobjavljeno, EU:C:2023:1000, t. 97.). Vidjeti također analogijom presudu od 16. svibnja 1991., Extramet Industrie/Vijeće (C-358/89, EU:C:1991:214, t. 16. do 19.) (u kojoj se u okviru analize uzročne veze kad je riječ o određivanju ozljede koja proizlazi iz dampinškog uvoza zahtijevalo se ne uzme u obzir da je ozljeda pripisiva drugim čimbenicima).

⁴² Presuda od 7. travnja 2022., Solar Ileias Bompaina/Komisija (C-429/20 P, EU:C:2022:282, t. 41.).

⁴³ Presuda od 7. travnja 2022., Solar Ileias Bompaina/Komisija (C-429/20 P, EU:C:2022:282, t. 43.).

80. Slično tomu, u nedavnom rješenju u predmetu CAPA i dr./Komisija Sudu je zadruga ribara iznijela tvrdnje o tome da je (dodjela) potpore odobalnim vjetroelektranama uzrokovala štetu ribolovnim aktivnostima njezinih članova. Slijedeći procjenu Općeg suda, Sud je smatrao da navodni učinci na žaliteljeve ribolovne aktivnosti (ako ih je uopće i bilo)⁴⁴ nisu bili pripisivi potpori, nego su proizlazili iz odluka francuskih tijela da reguliraju aktivnosti plovidbe i ribolova u blizini područja na kojima se nalaze vjetroelektrane⁴⁵.

81. U skladu s tim, smatram da je pravo podnošenja pritužbe, kako je sadržano u članku 24. stavku 2. Postupovne uredbe, zajedno s postupovnim pravima koja iz njega proizlaze, uvjetovano zahtjevom da osoba koja želi podnijeti pritužbu dokaže da (negativni) učinci koje navodi proizlaze iz mjere potpore o kojoj je riječ.

82. Ako fizička ili pravna osoba o kojoj je riječ to ne može dokazati, ta se strana ne može ni osloniti na postupak i prava koja daje svojstvo „zainteresirane strane”, u smislu članka 1. točke (h) Postupovne uredbe, i koja su s njime povezana.

C. Svojstvo žalitelja

83. Nadležnost Suda u žalbenom postupku ograničena je na pravna utvrđenja u vezi s razlozima o kojima se raspravljalo u prvostupanjskom postupku⁴⁶.

84. U ovom predmetu prigovori I. Abdelmouinea ograničeni su na Komisijin zaključak da on nije „zainteresirana strana” u smislu članka 24. stavka 2. Postupovne uredbe te da stoga ne može podnijeti pritužbu na temelju te uredbe zbog navodne državne potpore Francuske nogometnom klubu Paris Saint-Germain⁴⁷.

85. Je li Komisija pogriješila prilikom te procjene? Moj kratak odgovor na to pitanje je „ne”. Stoga ne smatram da bi presudu Općeg suda trebalo ukinuti.

86. Međutim, smatram da bi argumentaciju na kojoj počiva ta presuda trebalo djelomično nadomjestiti kad je riječ o primjenjivom pravnom standardu kako bi se pojasnila otvorenost sudske prakse prema bilo kojoj vrsti interesa, omeđenog jedino nužnošću uzročne veze između učinaka na interes fizičke ili pravne osobe i mjere potpore o kojoj je riječ.

87. U pobijanoj je presudi Opći sud odbio četiri elementa na temelju kojih je I. Abdelmouine pokušao dokazati da je navodna mjera potpore o kojoj je riječ utjecala na njegove interese⁴⁸.

88. Tvrđilo se da su ti elementi i. izravan imovinski interes u odnosu na financijsku situaciju nogometnog kluba Barcelona, koji bi mogao dovesti do financijske odgovornosti njega i drugih *sociosa* u slučaju bankrota tog kluba⁴⁹; ii. interes koji se temelji na vrijednostima nogometa i obrane sporta kao općeg dobra⁵⁰; iii. posljedica narušenog tržišnog natjecanja na oblik ustrojstva nogometnog kluba Barcelona, njegovo moralno pravo kao *socia* i stvaranje pravne i ekonomske

⁴⁴ Vidjeti rješenje od 14. prosinca 2023, Capa i dr./Komisija (C-742/21 P, neobjavljeno, EU:C:2023:1000, t. 40. i 79.).

⁴⁵ Vidjeti rješenje od 14. prosinca 2023., Capa i dr./Komisija (C-742/21 P, neobjavljeno, EU:C:2023:1000, t. 79. i 94.).

⁴⁶ Vidjeti, među ostalim, presudu od 4. ožujka 2021., Komisija/Fútbol Club Barcelona (C-362/19 P, EU:C:2021:169, t. 47. i navedenu sudsku praksu)

⁴⁷ I. Abdelmouine ne tvrdi da njegovo svojstvo podnositelja pritužbe proizlazi iz članka 108. stavka 3. UFEU-a.

⁴⁸ Točka 28. pobijane presude

⁴⁹ Točka 29. pobijane presude

⁵⁰ Točka 32. pobijane presude

nesigurnosti za njega i druge *sociose*, koja se odražava u ograničavanju slobode udruživanja⁵¹; i iv. interes za očuvanje prava *sociosa*, koja bi bila ugrožena u slučaju promjene statusa ili ustrojstva nogometnog kluba Barcelona u društvo s dioničkim kapitalom⁵².

89. Opći je sud zasebno odbio argument prema kojem se interesi I. Abdelmouinea ne mogu izjednačiti s interesima dioničarâ na temelju toga što je relevantni dio sporne odluke predstavljao pomoćno obrazloženje koje ne može poništiti glavno utvrđenje da on nije ispunjavao uvjete za priznavanje svojstva „zainteresirane strane”⁵³.

90. Iako I. Abdelmouine konkretno ne upućuje na relevantne točke pobijane presude⁵⁴, prema mojem shvaćanju njemu je sporan zaključak Općeg suda o svim prethodno navedenim pitanjima.

91. Međutim, suprotno onomu što I. Abdelmouine stvarno tvrdi, u pobijanoj presudi Opći sud nije isključio mogućnost da se u svojem svojstvu *socia* I. Abdelmouine mogao osloniti na interese koje su mu dodijelili statuti nogometnog kluba Barcelona ili na bilo koje druge interese koje subjektivno tvrdi da ima⁵⁵.

92. Kao što sam objasnila, bilo koji interes, osobni ili opći, može biti obuhvaćen dosegom pojma „zainteresirana strana” ako bi na te interese mogla utjecati dodjela potpore. To uključuje stečeni interes I. Abdelmouinea kao *socija* u politikama transfera nogometnog kluba Barcelona kao i njegov više opći interes za jednake uvjete u nogometnim natjecanjima općenito.

93. Pitanje je je li I. Abdelmouine uspio utvrditi, na temelju dokaza podnesenih Općem sudu, da je dodjela (navodne) potpore o kojoj je riječ mogla utjecati na te interese.

94. To je Opći sud odbio. U pobijanoj presudi on je zahtjeve I. Abdelmouinea odbacio kao nedopuštene ili ih je odbio kao neosnovane na temelju toga što: i. on nije uspio dokazati da mu relevantni članci statuta nogometnog kluba Barcelona daju prava na koja bi prema njegovu mišljenju utjecala dodjela potpore⁵⁶; ii. nije uspio dokazati vezu između navodnog utjecaja na njegove interese i dodjele potpore⁵⁷; i iii. u svojim pojašnjenjima nije dovoljno objasnio utjecaj na svoje navodne interese⁵⁸.

95. Budući da I. Abdelmouine ne tvrdi da je u pogledu tih pitanja došlo do iskrivljavanja dokaza, Sud ne može ispitati taj zaključak.

96. S obzirom na prethodna razmatranja, nije potrebno razmatrati može li se položaj I. Abdelmouinea izjednačiti s položajem dioničara društva s dioničkim kapitalom ili ne može: sve i kad bi on uspio s osporavanjem pobijane presude u tom smislu, to ga ne može učiniti „zainteresiranom stranom” u smislu Postupovne uredbe⁵⁹.

⁵¹ Točka 35. pobijane presude

⁵² Točka 39. pobijane presude

⁵³ Točke 50. i 51. pobijane presude

⁵⁴ Time možebitno čini nedopuštenima treći i četvrti žalbeni razlog jer nije ispunjen uvjet iz članka 169. stavka 2. Poslovnika Suda, kojim je zahtijeva da u žalbi budu precizno navedeni osporavani elementi presude čije ukidanje traži I. Abdelmouine; vidjeti, među ostalim, presudu od 4. srpnja 2000., Bergadern i Goupil/Komisija (C-352/98 P, EU:C:2000:361, t. 34).

⁵⁵ Vidjeti, na primjer, točku 43. pobijane presude

⁵⁶ Vidjeti u tom smislu točke 29. do 31. pobijane presude.

⁵⁷ Vidjeti u tom smislu točke 32. do 34. i 39. do 46. pobijane presude.

⁵⁸ Vidjeti u tom smislu točke 35. i 37. pobijane presude.

⁵⁹ Vidjeti u tom smislu, među ostalim, presude od 24. lipnja 1986, AKZO Chemie i AKZO Chemie UK/Komisija (53/85, EU:C:1986:256, t. 21.).

97. Slijedom toga, Opći sud nije pogriješio kada je zaključio da I. Abdelmouine nije „zainteresirana strana” u smislu članka 24. stavka 2. Postupovne uredbe.

98. Stoga predlažem Sudu da odbije treći i četvrti žalbeni razlog I. Abdelmouinea kao neosnovane, potvrdi pobijanu presudu i djelomično nadomjesti obrazloženje Općeg suda.

V. Zaključak

99. S obzirom na prethodno navedeno, predlažem Sudu da treći i četvrti žalbeni razlog odbije kao neosnovane.